

ΕΤΟΣ 72ov

18 Αύγουστου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3716)

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΧΟΡΤΑΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝ

Τό Εύαγγέλιο τῆς Κυριακῆς Ἡ' Ματθαίου ἀφηγεῖται ὅτι πλήθη ἀνθρώπων μέ πολλές ἀνάγκες ἀναζήτησαν, «πεζῆ» ἀπό τίς γύρω πόλεις, τόν Χριστό στόν ἔρημο τόπο, στόν ὁποῖο εἶχε ἀποσυρθεῖ, γιά νά τόν ἀκούσουν καί νά θεραπεύσει τούς ἀρρώστους τους. «Όταν βράδιασε ἦλθαν σ' Αὐτόν οἱ μαθητές καί τοῦ εἶπαν: ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καί ἡ ὥρα περασμένη· ἄφησε λοιπόν τά πλήθη νά πᾶνε στά χωριά καί ν' ἀγοράσουν γιά τούς ἑαυτούς τους τρόφιμα».

Ἡ στάση τοῦ Χριστοῦ

Ἡ στάση ὅμως τοῦ Χριστοῦ εἶναι διαφορετική: «Δέν χρειάζεται νά φύγουν. Δώστε τους ἐσεῖς νά φάνε», τούς λέει. Ἔτσι ἀνατρέπει τήν βάση τῆς σκέψεώς τους. Θέλει στήν λύση τοῦ προβλήματος νά τους κάνει κοινωνούς. Νά μάθουν νά σκέπτονται ὄχι τί πρέπει νά γίνει γενικά καί ἀόριστα, ἀλλά τί πρέπει αὐτοί συγκεκριμένα νά κάνουν. Νά ἀναζητοῦν λύσεις στίς ὁποῖες μετέχουν προσωπικά. Αὐτή ἡ ἐνεργός συμμετοχή τῶν μαθητῶν δέν εἶναι ἄσχετη πρὸς τήν εὐχαριστιακή ἐρμηνεία τοῦ γεγονότος, γιά τήν ὁποία θά μιλήσουμε στήν συνέχεια.

Κι ἐμεῖς, οἱ σημερινοί μαθητές τοῦ Χριστοῦ, συχνότατα διαπιστώνουμε προβλήματα. Δέ φθάνει ὅμως νά περιγράψουμε τί πρέπει νά γίνει ἀπό τούς ἄλλους, ἀλλά πρέπει συγχρόνως νά ἐξετάζουμε σοβαρά τί μπορούμε νά προσφέρουμε κι ἐμεῖς, κι ὄχι νά βγάζουμε τόν ἑαυτό μας ἀπ' ἔξω.

Τό μεγάλο θαῦμα

Καί τό θαῦμα ἀρχίζει ἀκριβῶς ἀπό τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ, πού δίνει ἐντολή στούς μαθητές Του: «Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν». Ὁ Χριστός παίρνει τά ψωμιά καί τά ψάρια, προσεύχεται, τά τεμαχίζει καί τά δίνει στούς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 14-22)

Τό θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

μαθητές νά τά μοιράσουν σέ ὅλους. Χορταίνουν ὅλοι, πέντε χιλιάδες ἄνθρωποι, χωρίς νά ὑπολογισθοῦν γυναῖκες καί παιδιά, καί μένουν περίσσευμα δώδεκα καλάθια.

Μέσα στό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας τό θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καί τοῦ χορτασμοῦ χιλιάδων ψυχῶν συνεχίζεται. Πρῶτος προσφέρει τά μεγάλα καί ἀνεκτίμητα ὁ ἴδιος ὁ Χριστός χαρίζοντας τόν «ἄρτον τῆς ζωῆς», τόν ἑαυτό Του· μετατρέποντας τό ψωμί καί τό κρασί τῆς προσφορᾶς μας στό τίμιο καί ἅγιο Σῶμα καί Αἷμα του, πού ἀγιάζει τούς πιστούς.

Ἀκολουθοῦν οἱ ἀμέτρητες χορεῖες τῶν Ἁγίων μας, πού προσέφεραν θυσία ἀγάπης τόν ἴδιο τους τόν ἑαυτό· κι ὅλοι οἱ ἄλλοι μετά, οἱ ἀπλοί καί ἄγνωστοι μαθητές τοῦ Χριστοῦ, πού φέρνουν πρόθυμα καί ἀφήνουν σ' Ἐκεῖνον ὅ,τι ἔχουν γιά τήν κατά Χριστόν αὔξηση τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, «ὑπέρ τοῦ σύμπαντος κόσμου». Αὐτή εἶναι ἡ εὐχαριστιακή σημασία τοῦ σημερινοῦ θαύματος. Γι' αὐτό δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι στό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο, μετά τήν διήγηση τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων, ἀκολουθεῖ εὐχαριστιακός λόγος τοῦ Χριστοῦ περί τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς (6,22-71) καί τό γεγονός τοποθετεῖται στίς παραμονές τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Ἄς σημειωθεῖ ἀκόμη ὅτι ἡ εὐχαριστιακή ἐρμηνεῖα τοῦ θαύματος

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἀφοῦ βγῆκε ἔξω ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολύ πλῆθος, καί τούς εὐσπλαγγνίστηκε καί θεράπευσε τούς ἀρρώστους τους. Ὅταν ὁμως βράδιασε, τόν πλησίασαν οἱ μαθητές του καί τοῦ ἔλεγαν· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καί πέρασε ἡ ὥρα· Ἄφησε τά πλήθη νά φύγουν, γιά νά μεταβοῦν στά χωριά καί νά ἀγοράσουν τρόφιμα γιά τούς ἑαυτούς τους. Ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε· Δέν χρειάζεται νά φύγουν, δώστε τους ἐσεῖς νά φῶνε. Αὐτοί τοῦ λέγουν· Ἐδῶ δέν ἔχουμε παρά πέντε ψωμιά καί δύο ψάρια. Αὐτός εἶπε· Φέρτε τους ἐδῶ σέ ἐμένα. Καί ἀφοῦ παρότρυνε τά πλήθη νά καθήσουν στά χορτάρια, πῆρε τά πέντε ψωμιά καί τά δύο ψάρια καί ἀνέβλεψε στόν οὐρανό, τά εὐλόγησε καί, ἀφοῦ τά τεμάχισε, ἔδωσε τά ψωμιά στούς μαθητές, οἱ δέ μαθητές στά πλήθη. Καί ἔφαγαν ὄλοι καί χόρτασαν, καί μάζεψαν ὅ,τι περίσσεψε ἀπό τά κομμάτια δώδεκα γεμάτα κοφίνια. Αὐτοί πού ἔφαγαν ἦταν περίπου πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωρίς γυναῖκες καί παιδιά. Καί ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τούς μαθητές του νά ἐπιβιβαστοῦν στό πλοῖο καί νά μεταβοῦν στήν ἀπέναντι ὄχθη πρὶν ἀπό αὐτόν, μέχρις ὅτου ὁ ἴδιος ἀφήσει τά πλήθη.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τῶν πεντακισχιλίων ἀπηχεῖται καί στήν εἰκονογραφία τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ παρουσία ἰχθύων στίς συμβολικές παραστάσεις τῆς Θείας Εὐχαριστίας στίς κατακόμβες.

Ἡ εὐχαριστιακή ζωή

Ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού ἔγινε τό θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πεντακισχιλίων, πέρασαν χρόνια πολλά. Ὁ πολιτισμός ἀναπτύχθηκε, ἡ ἔρημος ὁμως δέν ἔλειψε. Μέσα σ' αὐτή τήν ἔρημο τῆς σύγχρονης ζωῆς, κάθε τόσο ἀναδύονται πολύπλοκα προβλήματα πού ζητοῦν ἐπιτακτικά ἀντιμετώπιση. Στίς ἀναζητούμενες λύσεις ἄς μὴν παραμερίζουμε καί τήν προσωπική μας συμμετοχή καί εὐθύνη. Καί κυρίως, μὴν λησμονοῦμε τήν αἰώνια παρουσία τοῦ Χριστοῦ, πού δέν παύει νά ἐνδιαφέρεται γιά ὅλες τίς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ, τίς πνευματικές καί ὑλικές, καί εἶναι σέ θέση νά δίνει ἀπροσδόκητες λύσεις μέ τήν ἀγάπη καί τήν παντοδυναμία Του. Γιά νά τό κάνουμε ὁμως αὐτό, πρέπει νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας ζοῦμε τόν ἀχόρταγο χορτασμό τοῦ θεοῦ ἐλέους. Ὁ ἄρτος καί ὁ οἶνος πού προσφέρουμε στόν Θεό συνοψίζουν καί περιλαμβάνουν ὅλη τήν ζωή μας καί ὅλο τόν κόσμο μας. Ἀλλά καί ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος «ἐν μετανοίᾳ» μετέχει τῆς Εὐχαριστίας, καθίσταται καθολικός ἄνθρωπος, δηλαδή ἄνθρωπος πού

18 Αυγούστου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Φλώρου, Λάβρου, Λέοντος καί Ἑρμοῦ μαρτύρων.

Ἀνακομιδή λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ύμνος: βαρύς – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστ.: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγ.: Ματθ. ιδ΄ 14-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Αυγούστου, Θ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 22-34.

ὑπερβαίνει τήν διάσπαση καί τήν μερικότητα διά τῆς μετοχῆς του στήν καθολική Ἀλήθεια καί Ζωή. Αὐτός εἶναι ὁ μόνος τρόπος οὐσιαστικῆς ἀνακαινίσεως τοῦ κόσμου. Διότι μόνο ἡ εὐχαριστιακή κοινότητα, ἡ ὁποία μεταμορφώνεται στήν Θεία Εὐχαριστία, εἶναι δυνατόν καί νά μεταμορφώσει ἀληθινά τόν κόσμο. «Τά Σά ἐκ τῶν Σῶν Σοί προσφέρομεν...».

† Ὁ Φ. Ἀ.

Πρόνοια εἶναι ἡ φροντίδα καί ἡ μέριμνα τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ γιά τά πλάσματά του

Πρόνοια εἶναι ἡ φροντίδα πού προέρχεται ἀπό τόν Θεό. Ὅλα ὅσα γίνονται μέ τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, γίνονται θεοπρεπῶς, μέ τόν καλύτερο τρόπο καί χωρίς νά εἶναι δυνατόν νά γίνουν καλύτερα. Ὅτι προνοεῖ – καί μάλιστα καλά προνοεῖ– θά μπορούσε πολύ σωστά νά τό σκεφεῖ ἕνας λογικός ἄνθρωπος μέ τούς ἐξῆς συλλογισμούς: Ὁ Θεός εἶναι ἀγαθός· ὡς ἀγαθός, λοιπόν, προνοεῖ καί μεριμνᾷ γιά τά πλάσματά Του (γιατί αὐτός πού δέν προνοεῖ δέν εἶναι ἀγαθός). Ἄλλωστε καί οἱ ἄνθρωποι –καί τά ἄλογα ζῶα– ἀπό τήν φύση τους φροντίζουν γιά τά παιδιά τους. Αὐτός πού δέν προνοεῖ κατακρίνεται ὡς κακός.

Ἐπειδή ὁ Θεός εἶναι καί πάνσοφος, μέ ἄριστο τρόπο δείχνει τήν φροντίδα Του γιά ὅλη τήν κτίση. Ὅταν βλέπουμε καί προσέχουμε τά ἔργα τῆς θείας πρόνοιας, θαυμάζουμε τήν ἀγαθή ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ καί πρέπει νά Τόν δοξάζουμε καί νά δεχόμαστε, χωρίς νά ἐξετάζουμε, ὅλα τά ἔργα τῆς θείας πρόνοιας, ἀκόμα καί ἂν μερικές φορές μᾶς φαίνονται ἄδικα καί ἀκατάληπτα.

(Ἀπό τό βιβλίον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας,
Ἀνθολόγιον Συμβουλῶν Ἁγίου Παΐσιου Ἀγιορείτου)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr